

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/102/2014
Identifikačné číslo spisu:	3107200123
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3107200123.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: Q. K., nar. XX. N. XXXX, naposledy bytom F., t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Mgr. I. S., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín, o vymoženie 475,87 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn.: 49Er/13/2007, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 10. decembra 2013, č. k.: 2CoE/308/2013-69, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e .

Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie oprávneného o d m i e t a .

Povinnému sa náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín uznesením z 19. júna 2013 č. k. 49Er/13/2007-30 zastavil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany jeho práv pred všeobecným súdom. Rozhodcovskú doložku súd považuje za neprimeranú. Rozhodcovský súd zaviazal povinného na plnenie právom nedovolené, ktoré svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Toto uznesenie napadol oprávnený odvolaním.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 10. decembra 2013 sp. zn. 2CoE/308/2013 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Uviedol, že nie sú dôvody na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) a súd prvého stupňa, ktorý bol v danom prípade povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a svoje zistenia správne právne posúdil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú)

podmienku. Rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného, a preto je absolútne neplatná.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený odvolaním v časti, ktorou zamietol jeho návrh na prerušenie konania. To isté uznesenie napadol aj dovolaním, v ktorom uviedol, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. e/ O. s. p.), 4. oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadal uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Oboer 375/2013, 5 OboE 160/2013, 5 Oboer 335/2013, 5 OboE 142/2013, 5 Oboer 370/2013, 5 OboE 157/2013, 5 Oboer 230/2013, 5 OboE 91/2013, 5 Oboer 350/2013, 5 OboE 148/2013, 5 Oboer 222/2013, 5 OboE 85/2013, 5 Oboer 210/2013, 5 OboE 77/2013, 5 Oboer 234/2013, 5 OboE 94/2013, 5 Oboer 291/2013, 5 OboE 123/2013, 5 Oboer 287/2013, 5 OboE 120/2013, 5 Oboer 194/2013, 5 OboE 66/2013, 5 Oboer 193/2013, 5 OboE 65/2013, 5 Oboer 195/2013, 5 OboE 67/2013, 5 Oboer 190/2013, 5 OboE 63/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.